ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 24—94 & 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

1 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1960
ΠΕΡ. Β΄-ΕΤΟΣ ΙΕ΄-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 4463

ΘΑ ΣΗΜΑΝΘΗ...;

Μὲ αἰσιόδοξον προσδοκίαν χαιρετίζεται τὸ 1960. Παραλαμβάνει βεβαίως ἀγωνίαν πολλὴν ἀπὸ τὸ προηγούμενον. Ἀλλὰ καὶ κληρονομεῖ τὴν ἐλπίδα, ἡ ὁποία, περὶ τὸ τέλος του, διεγράφη. Τὸ δράμα τῆς εἰρήνης, μὲ ἐλευθερίαν καὶ δικαιοσύνην, ἀποτελεῖ τὸν ἀσίγαστον πόθον τῶν λαῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπόμενον εἶναι νὰ τὸ βλέπουν συνυφασμένον μὲ τὴν χαρούμενην ἀνατολὴν τοῦ νέου ἔτους.

Θὰ ὑπάρξῃ πραγμάτωσις; Θὰ ἀκολουθηθῇ ἀπὸ ἐπαλήθευσιν; Κανείς, φυσικά, δὲν εἰμπορεῖ νὰ διακινδυνεύσῃ προεξοφλήσεις. Ἀλλὰ καὶ κανεὶς δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἀποκλείσῃ πιθανότητας, αἱ ὁποῖαι ἐκ τῶν πραγμάτων ἐκπηγάζουν. Καὶ ἐναρμονίζονται μὲ στοιχειῶδες δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος, βασανισμένος ὅσον ποτὲ καὶ δι' αὐτὸ ὅσον ποτὲ ὡριμώτερος, αἰσθάνεται τὴν εὐθύνην του ἔναντι τῆς ἐποχῆς του. Ἔχει πράγματι ἀκμαίαν συνείδησιν χρέους ἀπέναντι τῶν ἄλλων καὶ ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ του. Κυριαρχεῖται ἀπὸ τὴν βεβαιότητα κάποιου μεγαλείου, τὸ ὁποῖον γύρω του κορυφοῦται. Καὶ συγχρόνως ἀγωνιᾷ ὅτι τὸ μεγαλεῖον αὐτό, διὰ τὸ ὁποῖον ἐδαπανήθη τιτανικὴ σκέψις καὶ μόχθος κολοσσιαῖος, εἰμπορεῖ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ καταποντισθῇ μέσα εἰς ὄλεθρον ὁριστικόν, καθολικόν, ἀπόλυτον. Εἶναι κυρίως πνευματικὸν τὸ δράμα διὰ τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος τρέμει τὰ ἔργα τῶν ἰδίων χειρῶν του καὶ συλλαμβάνει εἰς τὸ ἀκέραιον τὴν ἔκτασιν τοῦ κινδύνου, ποὺ τὸν πολιορκεῖ καὶ τὸν καθηλώνει εἰς φοβερὸν ἄγχος. Θὰ ἠδύνατο νὰ λεχθῇ, ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν πρόκειται περὶ τῆς ἀπειλῆς αὐτοῦ τούτου τοῦ θαύματος, ποὺ ἐδημιουργήθη μὲ ἰλιγγιώδεις πτήσεις τοῦ νοῦ καὶ ἔφθασε μέχρι τῶν ἄστρων. Ἐν τούτοις καὶ ἡ Φύσις καὶ ἡ Ζωὴ εἰμποροῦν ἀνετώτατα νὰ κρατήσουν τὸ βάρος τῶν συγχρόνων πραγματοποιήσεων, ὁσονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τεράστιον. Καὶ ὑπάρχει ἀσφαλῶς ὁ τρόπος νὰ μεταπλασθοῦν αὐταὶ εἰς ἐγγυήσεις ἑνὸς Κόσμου, ἀπηλλαγμένου ἀπὸ τὸν ἐφιάλτην, ἀπὸ τὴν τρομακτικὴν δυστυχίαν, ποὺ ἁπλοῦται ὡς κόλασις, ἀπὸ τὴν ἀβεβαιότητα τῆς αὔριον. Καὶ δι' αὐτὴν τὴν μεταβολήν, τὴν τόσον εὐθύγραμμον πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ἀποστολήν, πρώτη καὶ βασικὴ προϋπόθεσις εἶναι ἡ ἐπίτευξις τῆς Εἰρήνης, ὅπως τὴν ἔχει καθορίσῃ ὁ Πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ, ἱστορικὸς διαχειριστὴς τῶν τυχῶν τοῦ Ἐλευθέρου Κόσμου. Μέσα εἰς αὐτὴν καὶ δι' αὐτῆς ὑπάρχει καὶ θὰ κερδηθῇ καὶ ἡ ἀτομικὴ εὐημερία. Τὸ γνωρίζει ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος. Ὅπως γνωρίζει ἀκόμη, ὅτι νέα πεδία εὐγενῶν ἀγώνων, στίβοι ἰδεαλισμοῦ καὶ θετικῶν ἀθλημάτων, τὸν ἀναμένουν. Ἀναμένουν τὴν πνευματικὴν ἀλκὴν καὶ τὴν ἠθικὴν ποιότητα, διὰ νὰ εὕρῃ ὁ Κόσμος τὸν δρόμον τῆς ἀληθοῦς δημιουργίας, ποὺ δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὸν δαιμονισμένον χορὸν τῆς συμφορᾶς.

Ἰδού, τώρα, διατί προσδοκᾷ ἀπὸ τὸ 1960 τὴν ἐν ἐλευθερίᾳ εἰρήνην. Ἰδού, διατί ὑποδέχεται τὸ νέον ἔτος μὲ λαχτάραν καὶ μὲ χαράν. Ἰδού, διατί πιστεύει ὅτι ἐπὶ τέλους κατ' αὐτὸ θὰ σημανθῇ τὸ τέλος τοῦ φόβου. Ἀλλὰ θὰ σημανθῇ; Αὐτὴν τὴν στιγμὴν δὲν διερωτᾶται κανείς. Εὔχεται.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΜΙΑ ΕΥΧΗ!

Τώρα, πού τελείωσαν κι' αὐτὲς ἡ 365 ἡμέρες τοῦ χρόνου, μοῦ φαίνονται στὴν περασά τους σὰν καρικατοῦρες ἢ σὰν σκιὲς καραγκιόζη, ποὺ ξέφυγαν μὲ μιὰ μυστηριώδη βία. Γλύστρησαν σὰν χέλια κι' ἐχόρεψε κάθε μία τὴ μυστηριώδη τους παντομίμα μὲ ἐξωφρενικὰ πηδήματα. Κι' ἔπειτα ὅλα γίνονται καπνὸς κι' ἀφρός.

Καὶ πάνω στὸν καινούριο χρόνο στένουμε νέες σκαλωσιὲς γιὰ νὰ φτάσουμε τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, ἀνάλογα μὲ τῆς ἰδέες του ὁ καθένας καὶ μὲ τὴν ἀκούραστη προσπάθεια τῆς καρδιᾶς του. Μὰ πάντοτε ἀπέναντί μας βρίσκεται ἡ ἀναλαμπὴ ἐκείνου, ποὺ ποθοῦμε. Κι' ἂν δὲν τὸ φτάσουμε ποτέ, ἐν τούτοις ἔχουμε μέσα μας τὸν ἀντικατοπτρισμὸ τῶν ἐρήμων. Κάποια ὄαση στέκεται ἀπέναντί μας καὶ μᾶς δροσίζει μὲ τὴν ψευτιά της. Καὶ περπατάει ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁδεύει καὶ πεζοπορεῖ γιὰ νὰ φτάσῃ ὅ,τι ἔταξε στὸν ἑαυτό του ὡς ὁρόσημο.

Ἀλλὰ μήπως ὑπάρχει χρόνος; Ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, ἐμεῖς ἐκάμαμε τοὺς δώδεκα μῆνες, ἐμεῖς τῆς ἡμέρες καὶ τῆς ὧρες. Στὴν πραγματικότητα δὲν ὑπάρχει ἄλλο ἀπὸ τὴν αἰωνιότητα. Αὐτὴ δεσπόζει πάνω στῆς ὑπάρξεις κι' αὐτὴ μᾶς ἀποκοιμίζει μὲ τὸ μουρμούρισμα τῶν κυμάτων της. Ἡ βουὴ της δὲν κοπάζει ποτέ. Μόνον, ποὺ ἄλλοτε εἶναι ὠργισμένη καὶ οὐρλιάζει, ἄλλοτε ἥσυχη καὶ ἄλλοτε ἡ γλύκα της κουδουνίζει φωτεινὰ καμπανάκια, ποὺ μᾶς συνοδεύουν ὡς τὸν τάφο.

Καὶ ὅλους τοὺς πόθους του ὁ ἄνθρωπος, τῆς ἐλπίδες του, τῆς πίκρες του, τὰ πλάσματα τὰ χαμένα, ποὺ ἔφτιασε καὶ χάλασε, τὰ τοποθέτησε μόνος του στὸ ἡμερολόγιό του καὶ στὸ ρολόϊ του. Αὐτοῦ ὑπάρχει τὸ μαγικὸ ραβδὶ τῆς νεράϊδας. Ντάν, ντάν, ντάν, φτερουγίζουν γύρω μας ἡ ὧρες σὰν μελισσολόϊ. Ξεφεύγουν καὶ βομβοῦν μὲ τὸ ρυθμικό τους φτερούγισμα. Καὶ ὅλα θέλουν ὥρα καὶ ὅλα θέλουν ρυθμό. Μέρα καὶ νύχτα τὸ κορμὶ καὶ τὸ μυαλὸ παρασύρονται ἀπὸ τὸ χρόνο, ποὺ ὁ ἄνθρωπος τὸν ταχτοποιεῖ. Κι' ἀπάνω σ' αὐτὸν παραληροῦν τὰ ὄνειρα καὶ ἀναβλύζουν ἡ πηγὲς τῶν ἐλπίδων καὶ ἡ ζωὴ δὲν τὸν κρατάει. Τῆς ξεφεύγει γιὰ νὰ κολυμπήσῃ στὴν ἀπεραντοσύνη του. Καὶ χρόνος, ποὺ ἔκαμε ὁ ἄνθρωπος κομμάτια καὶ τοὔδωσε ὄνομα καὶ τὸν ἔστησε βασιλιᾶ του, παραφυλάει τὴ ζωή του μὲ τὸ πολυσάλευτο πλῆθος τῶν τεράτων—ὡρῶν.

Καὶ ἀρχίζουμε νὰ τὸν μετροῦμε ἀπὸ τὸ ξύπνημα τοῦ ἐμβρύου ὡς τὸ βάθος τῆς ὕλης. Καὶ πάντα λέμε «αὔριο» καὶ δὲν ξέρουμε τίποτα γι' αὐτό. Μὰ εἶναι τὸ μαγικὸ κουτί, ποὺ θὰ τοποθετήσουμε τῆς ἱστορίες μας, ποὺ ὅλο μᾶς τραβοῦν μακρυά.... Ὅλο καὶ πιὸ μακρυά, μέσα στὰ μυστηριακὰ καταφύγια, ὅπου βυθίζονται καὶ χάνονται ἡ ἡμέρες, ὁ χρόνος καὶ ἡ ζωή. Μὰ τὸ ρολόϊ καὶ τὸ ἡμερολόγιο βάζουν δυὸ δάχτυλα στὰ ἴδια πλῆκτρα μαζύ. Κάποτε τὰ δύο πνεύματα αὐτὰ τοῦ χρόνου γίνονται καὶ ἐχθροί. Θυμώνουν καὶ χτυπιοῦνται, μισοῦνται καὶ βουΐζουν σὰν δύο ἀλυσσοδεμένα θηρία, ποὺ δαγκώνουν τῆς ἀλυσσίδες τους καὶ σπαράζουν στοὺς τοίχους τῆς φυλακῆς τους. Καὶ ρολόϊ μαζὺ μὲ τὸ ἡμερολόγιο. γίνονται τελώνια φυλακισμένα σὲ σιδερένια κουτιά. Κι' ἄλλοτε ἐκεῖνο τὸ τίκ, τὰκ τρέχει μαζὺ μὲ τὴν ἡμέρα καὶ χοροπηδᾶνε μαζὺ καὶ ἀγκαλιάζονται καὶ ἔχουν πρόσωπα χαμογελαστὰ καὶ γίνονται φίλοι τρυφεροὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Κι' ἀπόψε μέσα στὸν αἰώνιο ἐπιβλητικὸ ἴλιγγο τοῦ χρόνου, γεννιέται ἡ πρώτη ὥρα τοῦ καινούριου. Ντάν, ντάν, ντάν δώδεκα. Ἂς εὐχηθοῦμε πάνω στὰ δώδεκα κομμάτια του, νὰ σκαρφαλώσουν ἡ κληματαριὲς τῶν ἀνθρώπινων πόθων καὶ νὰ ἀντηχήσουν στὸν κάθε ἕνα βελουδένια φλάουτα χαρᾶς.

ΕΥΑ

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

Η ΠΑΤΡΙΣ ΕΠΙΤΑΣΣΕΙ ΟΠΩΣ ΚΑΤΑΣΤΗΣΩΜΕΝ ΤΟ 1960 ΕΤΟΣ ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Η ΚΑΤΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΙ Ο ΠΟΘΟΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΑΣ ΚΑΤΑΣΤΟΥΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ ΟΛΩΝ

ΠΛΕΟΝ Ἡ ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ Η ΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ ΕΙΣΕΡΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ ΥΠΟ ΣΥΝΘΗΚΑΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΕΥΟΙΩΝΟΥΣ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 31. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει 1960 τὸ κατωτέρω διάγγελμα:

«Ἀπευθύνω ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει θερμὸν χαιρετισμὸν καὶ τὰς ἐγκαρδίους εὐχάς μου πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν πατρίδα καὶ ἁπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης. Ἡ ἀνθρωπότης εἰσέρχεται εἰς τὸ νέον ἔτος ὑπὸ συνθήκας πλέον εὐοιώνους τοῦ προσφάτου παρελθόντος. Ἡ καταδίκη τῆς βίας καὶ ὁ πόθος διὰ τὴν ἑδραίωσιν τῆς εἰρήνης εὔχομαι καὶ ἐλπίζω νὰ καταστῶσι κοινὴ συνείδησις ὅλων τῶν ἐθνῶν. Τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τῶν λαῶν ἐξακολουθεῖ νὰ ἀνέρχεται σχεδὸν πανταχοῦ. Ἡ ἐπίγνωσις τῆς εὐθύνης τῶν εὐημερούντων λαῶν διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων ζωῆς τῶν ὑστερούντων, καθίσταται ὁσημέραι ἰσχυροτέρα.

»Διὰ τὴν πατρίδα μας τὸ ἀρχόμενον ἔτος, ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα, θὰ ἀποτελέσουν περίοδον δυσκόλου εἰρηνικῆς προσπαθείας, ἡ ὁποία πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ ἔχῃ ἔκβασιν εὐτυχῆ. Ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει καὶ πρόκειται νὰ ἐνταχθῇ κατὰ τρόπον ἔτι ὀργανωτικότερον εἰς τὴν οἰκονομικὴν κοινωνίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν. Τὸ ἀποφασιστικὸν τοῦτο διὰ τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους γεγονός, καθιστᾷ τὴν λύσιν τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων μας ἔτι μᾶλλον πολὺ ἐπείγουσαν. Ὅταν διὰ τῆς κατὰ φυσικὴν ἀνάγκην σταδιακῆς ἀναπτύξεως, φθάσει ἡ οἰκονομία εἰς τὸ σημεῖον νὰ συμβαδίζῃ μὲ τὰς ἀνεπτυγμένας οἰκονομίας τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, θὰ σημειωθῇ σταθμὸς μεγίστης σημασίας διὰ τὸ Ἔθνος. Ἂς ὀνομάσωμεν τὸ 1960 ἔτος ἀναδημιουργίας, ἂς τὸ καταστήσωμεν ἔτος ἀναδημιουργίας. Τὸ ἐπιτάσσει ἡ Πατρίς.

»Ἐν ὄψει τῶν σημαντικῶν τούτων ἐξελίξεων, ὀφείλομεν ὅλοι οἱ Ἕλληνες νὰ πειθαρχήσωμεν εἰς τὰς ἐπιταγὰς τῶν καιρῶν. Διὰ τοιαύτην ἀναδημιουργίαν δὲν ἀρκεῖ ἡ θέλησις τῶν κυβερνήσεων, ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἐνεργὸς συμμετοχὴ τῶν λαῶν. Ἀντλοῦντες ἀστειρεύτους δυνάμεις ἀπὸ τὰς ἀρετὰς τῆς φυλῆς, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἐπιδείξωμεν τὴν ἐργατικότητα, τὴν ἐπινοητικότητα, τὸ πρακτικὸν πνεῦμα, τὰ ὁποῖα τοσάκις ἐπεδείξαμεν εἰς τὴν μακραίωνα ἱστορίαν μας.

»Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ ἐγκαινιασθεῖσα ὀργανικὴ συστηματικὴ ἔρευνα καὶ ἐπίλυσις τῶν βασικῶν προβλημάτων μας θὰ συνεχισθῇ καὶ θὰ προαχθῇ μὲ τὴν συνδρομὴν ὅλων τῶν παραγόντων τῆς κοινωνίας μας. Ἂς μὴ ἐπαναπαυθῶμεν εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι συνεχίζεται προοδευτικῶς. Πάντοτε ἀποστολὴ τῶν Ἑλλήνων ὑπῆρξεν οὐχὶ νὰ ἀκολουθοῦν, ἀλλὰ νὰ εἶναι πρωτοπόροι.

»Μὲ πίστιν εἰς τὸν Πανάγαθον Θεόν, μὲ ἀκλόνητον προσήλωσιν εἰς τὰ δημοκρατικὰ ἀγαθὰ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτεύματος ἡμῶν καὶ μὲ ἐπίγνωσιν τῆς κρισίμου τῆς ἱστορίας ταύτης στιγμῆς, ἂς ἀφήσωμεν νὰ λάμψῃ καὶ πάλιν τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, προσφέροντες ἕκαστος εἰς τὴν κοινὴν ἐθνικὴν προσπάθειαν ὅ,τι καλύτερον ἔχει. Εὔχομαι εἰς ὅλους ὑγείαν, ἀγάπην καὶ πρόοδον.

ΠΑΥΛΟΣ Β.»

ΤΑ ΚΥΡΙΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ 1959

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΕΛΠΙΔΩΝ ΔΙΑ ΤΟ 1960

Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΣΤΕΡΕΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ.- Η ΕΛΠΙΣ ΤΗΣ «ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΚΟΡΥΦΗΣ».- ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΙΑΚΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ.- Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΕΝ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑΣ.- Η ΜΟΝΗ ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΥ.-

ΜΙΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Πλήρες βαρυσημάντων γεγονότων παρῆλθε τὸ 1959. Ἐχαρακτηρίσθη κυρίως ἀπὸ προσπάθειαν διὰ τὴν στερέωσιν τῆς εἰρήνης, μὲ ἀποφασιστικὴν κατοχύρωσιν τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης, κατὰ τὴν τιθεμένην ὑπὸ τῆς Δύσεως προϋπόθεσιν. Ἐπ' αὐτοῦ δὲ χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ περιοδεία τοῦ Προέδρου Ἀϊζενχάουερ, ἡ ὁποία ἠκολούθησε τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Κρούστσεφ εἰς τὴν Οὐάσιγκτων. Ἐπίσης χαρακτηριστικὴ ἡ ἀπόφασις διὰ τὴν σύγκλησιν «Διασκέψεως Κορυφῆς», ἀπόφασις, τὴν ὁποίαν κληρονομεῖ ὡς ἐλπίδα τὸ ἀρξάμενον ἔτος.

Ἀναλυτικώτερον, τὰ κυριώτερα γεγονότα ἔχουν ὡς ἀκολούθως. Τὸν Ἰανουάριον 1959 καλύπτει ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Σοβιετικοῦ Ἀντιπροέδρου εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ὁ ἑπόμενος μὴν ἔχει τρία σπουδαῖα γεγονότα. Ὁ Ντάλλες ἐπιχειρεῖ, διὰ τελευταίαν φοράν, ταξείδιον εἰς τὴν Εὐρώπην, μὲ σταθμοὺς τὸ Λονδῖνον, τὸ Παρίσι καὶ τὴν Βόννην. Συνάπτεται ἡ τριμερὴς συμφωνία διὰ τὴν Κύπρον. Καὶ ὁ Βρεταννὸς Πρωθυπουργὸς μεταβαίνει εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, διὰ νὰ λειάνῃ ψυχολογικῶς τὴν ὁδὸν τῶν συνεννοήσεων. Τὸν Μάρτιον ἐκδηλοῦται ἡ ἐπανάστασις κατὰ τῶν Κινέζων εἰς τὸ Θιβέτ. Εἰς τὴν Εὐρώπην ἡ Γαλλία ἀποσύρει τὸν στόλον της ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ. Τὸν Ἀπρίλιον παραιτεῖται ὁ Ντάλλες καὶ ἀντικαθίσταται ἀπὸ τὸν κ. Χέρτερ. Προβλέπεται διαλλακτικωτέρα ἡ ἀμερικανικὴ πολιτικὴ ἔναντι τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ διάσκεψις τῶν ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὴν Γενεύην, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ σχέδιον τῆς Μόσχας διὰ τὴν σύναψιν συνθήκης εἰρήνης μὲ τὴν Γερμανίαν. Ὁ θάνατος τοῦ Ντάλλες καὶ ἡ ἀποχώρησις τῶν ἀμερικανικῶν καταδιωκτικῶν καὶ βομβαρδιστικῶν ἐκ Γαλλίας εἶναι αἱ ἀξιολογώτεραι ἐκδηλώσεις τοῦ Μαΐου καὶ Ἰουνίου. Τὸν Ἰούλιον συνεχίζεται εἰς δευτέραν φάσιν ἡ διάσκεψις τῆς Γενεύης, χωρὶς νὰ ἐπιτευχθῇ προσωρινὴ λύσις διὰ τὸ Βερολῖνον, λόγῳ ἀρνήσεως τοῦ κ. Γκρομύκο ὅπως ἀναγνωρίσῃ τὰ Δυτικὰ δικαιώματα. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ἀμερικανὸς Ἀντιπρόεδρος Νίξον μεταβαίνει εἰς Μόσχαν καὶ ἔχει συνομιλίας μὲ τὸν κ. Κρούστσεφ. Τὸν Αὔγουστον ὁ Πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ ἐπισκέπτεται τὴν Βόννην, τὸ Λονδῖνον καὶ τὸ Παρίσι καὶ τὸν Σεπτέμβριον ὁ κ. Κρούστσεφ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ὅπου ἔχει διημέρους συνομιλίας μὲ τὸν κ. Ἀϊζενχάουερ εἰς Κάμπ—Νταίηβιντ. Κατ' αὐτὰς ἀποφασίζονται νέαι διαπραγματεύσεις διὰ τὸ Βερολῖνον. Τὸν Ὀκτώβριον ἐνεργοῦνται βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν μὲ νίκην τῶν Συντηρητικῶν. Ὁ Καγκελλάριος τῆς Δυτικῆς Γερμανίας δρ. Ἀντενάουερ ἐκδηλοῖ ἀνησυχίας διὰ τὰς ἐπαφὰς μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν καὶ ἐπισκέπτεται τὸν Νοέμβριον τὸ Λονδῖνον καὶ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Δεκεμβρίου συναντᾶται εἰς Παρισίους μὲ τὸν Πρόεδρον τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Στρατηγὸν Ντὲ Γκώλ. Κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα ὁ Πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ ἐπιχειρεῖ τὴν ἱστορικὴν περιοδείαν του, ἡ ὁποία ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐνημέρωσιν τῶν μικρῶν κρατῶν ἐπὶ τῆς νέας διεθνοῦς πραγματικότητος. Ἐπισκέπτεται τὴν Τουρκίαν, Περσίαν, Ἀφγανιστάν, Πακιστάν, Ἰνδίας, Ἑλλάδα, Τυνησίαν, καὶ Γαλλίαν. Μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς Οὐάσιγκτων καλεῖται ἡ Ρωσσία —καὶ ἀποδέχεται— εἰς «Διάσκεψιν Κορυφῆς», ἡ ὁποία ὁρίζεται διὰ τὸν Μάϊον. Μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν γενικωτέραν ρύθμισιν τῶν σχέσεων Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως καὶ μὲ ἔμβλημα τῶν Δυτικῶν «Εἰρήνη ἐν ἐλευθερίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ» ἡ Διάσκεψις πρόκειται, εἰδικώτερον, νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὸν ἀφοπλισμόν, τὴν ἑνοποίησιν τῆς Γερμανίας καὶ τὸ ζήτημα τοῦ Βερολίνου. Καὶ αὐτὰ εἶναι τὰ βασικώτερα προβλήματα, τὰ ὁποῖα παραλαμβάνει τὸ 1960 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν τεραστίαν προσπάθειαν ἑκατέρωθεν, διὰ τὴν ἔρευναν εἰς τὸ Διάστημα, μὲ στόχον τὴν Σελήνην.

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εὗρε τὴν λύσιν του τὸ Κυπριακόν, τὸ ὁποῖον ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἀπετέλει τὸ συγκλονιστικὸν θέμα τῆς Ἑλλάδος. Οὕτω τὴν 5ην Φεβρουαρίου 1959 συνεκροτήθη ἡ Διάσκεψις τῆς Ζυρίχης καὶ τὴν 11ην τοῦ ἰδίου μηνὸς ὑπεγράφη μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συμφωνία, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Κύπρος ἀνεκηρύχθη ἀνεξάρτητος Δημοκρατία, προεδρικοῦ τύπου, μὲ πρόεδρον Ἕλληνα καὶ ἀντιπρόεδρον Τοῦρκον. Τὴν 17ην Φεβρουαρίου ἐπραγματοποιήθη εἰς τὸ Λονδῖνον πενταμερὴς διάσκεψις, μὲ συμμετοχὴν τῶν πρωθυπουργῶν καὶ ὑπουργῶν τῶν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΜΕ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΨΥΧΡΑΙΜΙΑΝ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ ΤΑΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 31. Ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν προεκάλεσαν εἰς τοὺς ξένους διπλωματικοὺς κύκλους τῶν Ἀθηνῶν ἡ ἀπόλυτος ψυχραιμία καὶ ἡ ἀποφασιστικότης, μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ ἀντιμετωπίζει τὰς νέας προκλήσεις τῶν Χωρῶν τοῦ Ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ καὶ ἰδιαιτέρως τῆς Βουλγαρίας, ἡ ὁποία διὰ τοῦ στόματος τοῦ πρώτου γραμματέως τοῦ Κ.Κ. Βουλγαρίας Ζίφκωφ ἠθέλησε νὰ τρομοκρατήσῃ τὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν ἀπειλὴν ὅτι θὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν θὰ ἐγκαταστήσῃ βάσεις ἐκτοξεύσεως πυραύλων εἰς τὸ ἔδαφός της ἐὰν δὲν δεχθῇ τὴν σύγκλησιν Βαλκανικῆς διασκέψεως.

ΣΧΟΛΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΚΥΚΛΩΝ

ΣΟΦΙΑ, 31. Ἐλήφθη καὶ μελετᾶται ἐνταῦθα ἐπισήμως καὶ ὑπὸ τύπον ἀνακοινώσεων ἁρμοδίων κύκλων ἀπάντησις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν προτάσεων τοῦ γραμματέως τοῦ Κ.Κ.Β. Ζίφκωφ περὶ διμεροῦς συμφώνου μὴ ἐπιθέσεως, περὶ μειώσεως τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν καὶ περὶ ἐνάρξεως διαπραγματεύσεων διὰ τὰς πολεμικὰς ἐπανορθώσεις.

ΜΟΣΧΑ, 31. Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις υἱοθέτησε χθὲς τὰς βουλγαρικὰς προτάσεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸν λόγον τοῦ Ζίφκωφ, χαρακτηρίσασα ἐν συνεχείᾳ τὴν ἑλληνικὴν στάσιν ἔναντι αὐτῶν ὡς ἐπιζημίαν καὶ μὴ ρεαλιστικήν.

Ἡ Σοβιετικὴ αὐτὴ θέσις περιέχεται εἰς ἐπίσημον σχόλιον τοῦ ραδιοσταθμοῦ τῆς Μόσχας, τὸ ὁποῖον μετεδόθη εἰς ἐπανειλημμένας ἐκπομπὰς ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ Σοβιετικοῦ σχολιαστοῦ Λεοντίνωφ, ὁ ὁποῖος ἐχαρακτήρισε τὸν λόγον τοῦ Ζίφκωφ ὡς ἐμφορούμενον ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης εἰς τὴν Βαλκανικήν.

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ «ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ»

Τὴν 10.15΄ π.μ. τῆς Κυριακῆς ἡ διεύθυνσις τῆς βιομηχανίας βάμβακος «Πειραϊκή — Πατραϊκή» ὀργανώνει εἰς τὸ κινηματοθέατρον «Πάνθεον» «Πρωτοχρονιάτικην Ἑορτὴν τοῦ Παιδιοῦ». Τὸ πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς εἶναι πλούσιον καὶ θὰ διανεμηθοῦν εἰς τὰ παιδιὰ πολλὰ δῶρα.

ΑΙ ΕΥΧΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

«ΑΝΑΓΚΗ ΠΙΣΤΕΩΣ, ΕΠΙΜΟΝΗΣ, ΘΕΛΗΣΕΩΣ»

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΑΝΑΓΚΗ ΕΝΤΟΝΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΟΣ.- Ο ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ ΑΓΩΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.- ΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ.- ΑΙ ΠΑΤΡΑΙ ΘΑ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΝ ΤΗΝ ΘΕΣΙΝ ΗΤΙΣ ΤΟΥΣ ΑΡΜΟΖΕΙ.-

ΕΥΧΑΙ ΤΩΝ κ. κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ νέου ἔτους ὁ νομάρχης Ἀχαΐας κ. Ἀργ. Μπότσης, ἀπηύθυνε χθὲς πρὸς τοὺς κ.κ. Δημάρχους καὶ Κοινοτάρχας τοῦ νομοῦ μας τὰς ἀκολούθους εὐχάς:

«Εὑρισκόμενοι ἐπὶ θύραις τοῦ Νέου Ἔτους 1960 ἀπευθύνομεν εἰς ὑμᾶς καὶ δι' ὑμῶν πρὸς τοὺς κ.κ. δημοτικοὺς καὶ κοινοτικοὺς συμβούλους καὶ τοὺς συμπολίτας σας θερμὰς εὐχὰς διὰ τὴν εὐημερίαν σας καὶ τὴν ἐν παντὶ πρόοδον τοῦ τόπου σας.

»Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἀπερχομένου ἔτους ἀνασκοποῦντες τὴν συντελεσθεῖσαν ἐργασίαν διαπιστοῦμεν εὐχαρίστως ὅτι ἱκανοποιητικὴ κατεβλήθη παρ' ὅλων προσπάθεια εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πάσης φύσεως ἔργων, τῶν ὁποίων ἡ ἀξιοποίησις καὶ ἡ ἀπόδοσις σημαντικῶς θέλει συντελέσει εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ καὶ ἐκπολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ τοῦ Νομοῦ μας.

»Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ ξενικὴ κατοχὴ καὶ ὁ κομμουνισμὸς πολλὰ δεινὰ καὶ πολλὰς καταστροφὰς ἐπεσώρευσαν εἰς τὴν ὕπαιθρον καὶ γενικώτερον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς Πατρίδος μας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπιβραδυνθῇ διὰ πολλὰ ἔτη ἡ προσπάθεια οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως πρὸς βελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς ζωῆς τοῦ Ἔθνους μας.

»Διανύομεν ἕνεκα τούτου περίοδον καθ' ἣν πολλαπλαῖ ὑφίστανται πρὸς ἱκανοποίησιν ἀνάγκαι διὰ τὴν ἄνετον καὶ ἀνθρωπίνην διαβίωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν καὶ πραγμάτωσιν τῶν ὁποίων ἐπιβάλλεται, τόσον εἰς ἡμᾶς ὅσον καὶ εἰς ὑμᾶς ἡ ἀνάπτυξις συνεχοῦς καὶ ἐντόνου δραστηριότητος. Τὸ ἔργον τοῦτο θὰ ἐπιτευχθῇ μόνον ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρξῃ βαθὺ καὶ ἐπηυξημένον τὸ αἴσθημα τοῦ καθήκοντος, εἰλικρινὴς συνεργασία διοικούντων καὶ διοικουμένων, καλὴ καὶ πρόθυμος διάθεσις πρὸς κοινω-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΕΤΟΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΥ ΔΙΑ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

ΑΙ ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Ὁ Δήμαρχος Πατρέων κ. Νῖκος Βέτσος, ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ Νέου Ἔτους, ἀπηύθυνε χθὲς τὸ ἀκόλουθον μήνυμα πρὸς τοὺς συμπολίτας:

«Ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει 1960 ἀπευθύνω πρὸς ὅλους τοὺς ἀγαπητούς μου συνδημότας καὶ τὰς οἰκογενείας των τὰς πλέον θερμοτέρας τῶν εὐχῶν μου.

»Εὔχομαι ὅπως τὸ ἔτος τοῦτο ἀποβῇ ἔτος ἀναγεννήσεως καὶ προόδου διὰ τὴν πόλιν μας, καὶ πιστεύω ὅτι μὲ τὴν συμπαράστασιν τῶν συμπολιτῶν μου θὰ τὴν καταστήσωμεν μίαν ἀπὸ τὰς πλέον εὐημερούσας τῆς χώρας μας, ὥστε νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν ἡ ὁποία πράγματι τῆς ἁρμόζει.

Ὁ Δήμαρχος Πατρέων
ΝΙΚΟΣ ΒΕΤΣΟΣ»

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1959

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Μείωσις διαζυγίων, πτωχεύσεων καὶ ἐργατικῶν διαφορῶν.—Αὔξησις ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων καὶ τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων.

18.000 ΜΗΝΥΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙ 12.500 ΤΟΥ 1958

Τοῦ δικηγόρου κ. ΒΑΣ. ΠΙΛΑΛΗ

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἡ κίνησις τῶν ἐν Πάτραις Δικαστηρίων ἐπὶ τῶν Πολιτικῶν καὶ Ποινικῶν ὑποθέσεων ἐμφανίζεται ὡς ἑξῆς:

ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Τὸ Ἐφετεῖον Πατρῶν ἐξέδωσε 288 ἀποφάσεις ἔναντι 358 κατὰ τὸ ἔτος 1958 ὁ δὲ Πρόεδρος Ἐφετῶν ἐξέδωσε 18 ἀποφάσεις ἔναντι 11 κατὰ τὸ ἔτος 1958.

Τὸ Πρωτοδικεῖον ἐξέδωσε 1400 ἀποφάσεις ἔναντι 1360 τοῦ ἔτους 1958. Ἐξ αὐτῶν αἱ 145 ἀφορῶσι διαζύγια ἔναντι 185 τοῦ ἔτους 1958.

Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρ. 634 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἤτοι κατὰ τὴν κυρίως αὐτοῦ ἁρμοδιότητα, ἐξέδωσεν 850 ἀποφάσεις ἔναντι 790 κατὰ τὸ ἔτος 1958.

Ἐπὶ τῶν ἐργατικῶν διαφορῶν ἐξεδόθησαν 213 ἀποφάσεις ἔναντι 330 κατὰ τὸ ἔτος 1958.

Ἐπὶ ἐνοικιοστασιακῶν διαφορῶν, εἰς ἃς περιλαμβάνονται καὶ αἱ διὰ τὴν καθυστέρησιν μισθωμάτων τοιαῦται, ἐξεδόθησαν 315 ἀποφάσεις ἔναντι 350 κατὰ τὸ ἔτος 1958.

Ἐκηρύχθησαν εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως 25 ἔμποροι ἔναντι 29 κατὰ τὸ ἔτος 1958.

Τὸ Εἰρηνοδικεῖον Πατρῶν κατὰ τὴν τακτικὴν αὐτοῦ διαδικασίαν ἐξέδωσεν 847 ἀποφάσεις ἔναντι 830 κατὰ τὸ ἔτος 1958. Κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν μικροδιαφορῶν ἐξεδόθησαν 1127 ἀποφάσεις ἔναντι 1050 κατὰ τὸ ἔτος 1958. Ὁ Εἰρηνοδίκης Πατρῶν ἐξέδωσε 1616 διαταγὰς πληρωμῶν ἐπὶ γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν ἔναντι 1120 κατὰ τὸ ἔτος 1958.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὑπεβλήθησαν πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν 18.000 μηνύσεις ἔναντι 12.500 κατὰ τὸ ἔτος 1958.

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἐγχειρισθεισῶν μηνύσεων 260 ἐστάλησαν πρὸς διενέργειαν τακτικῆς ἀνακρίσεως ἔναντι 270 κατὰ τὸ ἔτος 1958. Ἐκ τῶν ὑπολοίπων ἄλλαι μὲν ἐστάλησαν πρὸς προ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΜΑΣ ΤΟ 1959 ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟ 1960

Ἡ ἐκδηλωθεῖσα ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 1958 καὶ συνεχισθεῖσα καθ' ὅλον τὸν διαρρεύσαν 1959 ἀνάσχεσις εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας εἶχε τὸν ἀνάλογον ἀντίκτυπον καὶ εἰς τὴν οἰκονομίαν τῆς νοτιοδυτικῆς Πελοποννήσου, περιφερείας, ἥτις ἐνδιαφέρει τὸ ἀναγνωστικὸν κοινὸν τῆς ἐφημερίδος μας. Ἡ χαλάρωσις τοῦ ρυθμοῦ τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος, ἡ μείωσις τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος λόγῳ στασιμότητος εἰς τὴν γεωργικὴν μας ἐξέλιξιν, ἡ σοβαρὰ κάμψις τῶν ἐξαγωγῶν καὶ ἡ βαθμιαία ἄνοδος τῶν τιμῶν εἶνε συμπτώματα, τὰ ὁποῖα ἐνεφανίσθησαν καὶ εἰς τὴν περιοχὴν τῆς νοτιοδυτικῆς Πελοποννήσου, ἀπορρέοντα ἀπὸ τὴν σημειωθεῖσαν οἰκονομικὴν καθυστέρησιν τῆς χώρας. Ἡ μείωσις τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος ἰδίᾳ τῶν Πατρῶν διαπιστοῦται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν γενομένων ἀπολύσεων καὶ προσλήψεων ἐργατῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὰ πλαίσια τῶν φορολογικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας πχ. τῶν δηλουμένων εἰς τὰς ἐφορίας ποσῶν διὰ τὸν φόρον κύκλου ἐργασιῶν, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὰς πληροφορίας μας, εἶνε σημαντικῶς μειωμένα ἀπὸ τὸν περιορισμὸν ὑπὸ τῶν βιομηχανιῶν τῶν βαρδιῶν ἐργασίας καὶ ἀπὸ τὸν συνεχῶς αὐξανόμενον ἀριθμὸν τῶν διαμαρτυρομένων γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν. Τὰ διαμαρτυρηθέντα ἐν Πάτραις γραμμάτια κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον 1959 ἀνῆλθον εἰς 915 ἀξίας δρχ. 2.882.674 ἔναντι 646 ἀξίας δρχ. 1.983.748 κατὰ τὸν Ὀκτώβριον 1958 καὶ κατὰ τὸν Νοέμβριον 1959 εἰς 801 ἀξίας δραχ. 2.343.813 ἔναντι 463 ἀξίας δραχ. 1.610.225 τὸν Νοέμβριον 1958.

Ἡ ἀνάσχεσις αὐτὴ τῆς οἰκονομίας μας, ὡς γενικῶς ἀναγνωρίζεται, ὀφείλεται κατὰ μέγα ποσοστὸν καὶ εἰς τὴν παρατηρηθεῖσαν χαλάρωσιν τοῦ ρυθμοῦ τῆς ἐξελίξεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς. Τὰ γεωργικὰ προϊόντα ἐκυμάνθησαν εἰς χαμηλὰ ἐπίπεδα, αἱ ἀγοραὶ καταναλώσεως λόγῳ ἀθρόων προσφορῶν ἐπιέσθησαν ἐπιζημίως μὲ ἀναλόγους συνεπείας ἐπὶ τῆς στατιστικῆς θέσεως τῶν γεωργικῶν μας προϊόντων καὶ γενικῶς ἐδημιουργήθη κατάστασις, ἥτις ἀτυχῶς εἶχε τὴν δυσμενῆ της ἀντανάκλασιν ἐπὶ τῶν ἐξαγωγῶν, ἡ στασιμότης τῶν ὁποίων ἐπέτεινε τὴν ἐκδηλωθεῖσαν ὕφεσιν κατὰ τὴν διαδρομὴν τοῦ 1959.

Θ' ἀναφέρωμεν ἐν προκειμένῳ τὸ κυριώτερον ἐξαγώγιμον προϊὸν τῆς περιφερείας μας, τὴν Κορινθιακὴν σταφίδα, τῆς ὁποίας ἡ ἐξαγωγὴ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ σταφιδικοῦ ἔτους ἤτοι ἀπὸ 1)9)59 μέχρι 31)12)59 θὰ ὑπολειφθῇ τῆς περυσινῆς κατὰ 5.000 τόννους περίπου μὲ σοβαρὸν φόβον τὸ ἄνοιγμα τοῦτο, ἐὰν δὲν ἐγκαταλειφθῶσι τὰ προτεινόμενα νέα συστήματα ἐξαγωγῆς καὶ ἐμπορίας τῆς σταφίδος, νὰ εὐρυνθῇ ἔτι περισσότερον μέχρι τέλους τοῦ σταφιδικοῦ ἔτους, ἤτοι μέχρι 30)8)60 ἐφ' ὅσον δὲν ἀπορροφηθοῦν οἱ ὑπολειπόμενοι 40.000 τόννοι περίπου.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν ἀνωτέρω, κατὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος ἐσημειώθη καὶ μικρὰ ὕψωσις τῶν διαφόρων εἰδῶν ὀφειλομένη ἐκτὸς ἄλλων αἰτίων καὶ εἰς τὴν ὕψωσιν τῶν τιμῶν τῶν εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰδῶν, ἀνακοπείσης οὕτω τῆς τάσεως πρὸς σταθεροποίησιν, ἥτις ἐξεδηλώθη κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη.

Αἱ ἀνωτέρω διαπιστώσεις ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς οἰκονομίας μας κατὰ τὸ διερρεῦσαν ἔτος 1959 δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀποθαρρύνουν. Εἶνε δυσμενῆ συμπτώματα τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει νὰ μᾶς ὁδηγήσουν εἰς ἀπαισιόδοξον προοπτικὴν ὡς πρὸς τὰς ἐξελίξεις τοῦ μέλλοντος καὶ θὰ ἐξαφανισθῶσι ἐν ὄψει τῆς ἐκδηλώσεως τῶν προγραμματισθέντων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νέων παραγωγικῶν ἔργων καὶ ὁλοκληρώσεως τῶν ἤδη ἐκτελουμένων τοιούτων. Διότι ἡ προσπάθεια βελτιώσεως καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ τὰς βιομηχανίας θὰ ἐνταθῇ, ἡ διάρθρωσις τῶν καλλιεργειῶν ριζικῶς θὰ μεταβληθῇ, ὥστε ν' ἀλλάξῃ τὸ ἰσχῦον σήμερον σύστημα τῶν καλλιεργειῶν ἐπὶ τῷ τέλει παραγωγῆς προϊόντων εὐκόλως προσελκυόντων τὴν προτίμησιν τῶν ἀγορῶν καταναλώσεως καὶ δυναμένων νὰ συναγωνισθῶσι τὰ ξένα ὁμοειδῆ τοιαῦτα καὶ αἱ ἐξαγωγαί μας θ' ἀνακτήσουν τὸν κανονικὸν ρυθμὸν των χάρις εἰς τὰ ληφθέντα ἐν προκειμένῳ κυβερνητικὰ μέτρα (συγκρότησις καὶ ἄλλων ἐξαγωγικῶν φορέων διὰ τοὺς νωποὺς καρπούς, λαχανικὰ κ. τ. λ.). Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶνε ἀνάγκη τὰ γεωργικὰ καὶ βιομηχανικὰ προϊόντα μας νὰ καταστοῦν συναγωνίσιμα τῶν ξένων. Εἶνε δὲ ἀληθὲς ὅτι ἡ διείσδυσις τῶν προϊόντων μας εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ἀγορὰς τελευταίως ἤρχισε νὰ ἀντιμετωπίζῃ μεγαλυτέρας δυσκολίας καίτοι ἡ κοινὴ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

Η «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ»
ΕΥΧΕΤΑΙ
πρὸς τοὺς συνδρομητάς, ἀναγνώστας καὶ ἀγγελιοδότας της, διὰ τὸ
1960
κάθε χαρά, προκοπὴ καὶ εὐτυχία.